

[Justitsministeren]

adværer bestemt ikke; de tiltræder det forslag, der er tale om her.

Jeg er ganske enig i – det er også et svar på andre indlæg – at straffelovrådet har fået en kort frist til at udtale sig. Det er korrekt, men jeg er meget glad for at kunne sige, at også straffelovrådet, ligesom jeg håber folketinget vil have det, har haft forståelse for, at vi i denne situation måtte samarbejde om at få en hurtig løsning – og selvfølgelig den bedst mulige løsning. Det giver man faktisk klart udtryk for fra straffelovrådets side, når man på side 14 i bemærkningerne siger følgende:

»I den nuværende situation er det næppe rigtigt ubetinget at fastholde normale forudsætninger om lovreformers forberedelse i detaljer og om kriminalpolitisk planlægnings uafhængighed af de faktisk disponible resourcer.«

Jeg vil sige til adskillige af de talere, der har haft ordet i dag, at denne udtalelse faktisk giver udtryk for, at man også en gang imellem fra organer, der ellers er vant til at have god tid til deres arbejde – det skal vi normalt have alle sammen – må erkende, hvad realiteterne er, og derfor indgå i et samarbejde om en løsning af en problemstilling, som naturligvis er vanskelig, både personligt for dem, der står og venter, og politisk for os andre.

Jeg vil gerne sige tak til fru Ebba Strange for den positive modtagelse.

Kombinationsdommene var et problem, som fru Ebba Strange rejste. Her er sagen den, at man kan give op til 3 måneders ubetinget fængsel i forbindelse med, at man gør resten af dommen betinget. Når man nu sænker rammerne for prøveløsladelse, så kunne man jo tænke sig, at der blev stillet betingelser både fra domstolens side for at give en kombinationsdom og fra kriminalforsorgens side i forbindelse med en prøveløsladelse. Disse to sæt af sideløbende betingelser bør man ikke have. Det er det, man søger at undgå ved ændringen vedrørende kombinationsdommene.

Jeg forstod på hr. Bjørn Elmquist, at stemningen over for dette forslag var totalt negativ. Det var der vist i øvrigt kun to talere der gav udtryk for, nemlig fra centrum-demokraterne og fra partiet venstre. Det beklager jeg naturligvis. Åger vil stadig væk være straffbart, endda med en meget høj strafferamme.

Jeg tror, det er 6 år, man kan idømmes, også hvis dette lovforslag vedtages, for grov åger. Den strafferamme bevares.

Hr. Bjørn Elmquist var meget inde på, hvem der støttede, og hvem der ikke støttede. For at variere svaret lidt kunne jeg sige, at det selvfølgelig er interessant. Alle de, der har svaret på vores høringer, har gjort det ud fra deres forudsætninger. Det er derfor interessant at vurdere svarene på baggrund af deres daglige virke. Hvis man spørger f. eks. advokater eller forsorgsfolk, vil man ofte se, at de er positivt indstillet over for forslag af denne karakter. Det er vel, fordi det netop er grupper – blandt de hørte grupper – som i høj grad har berøring med de kriminelle, ikke blot i forbindelse med den umiddelbare begåelse af den kriminelle handling, men i forbindelse med den ofte langstrakte behandling af en sag, hvor man lærer den kriminelle og hans problemer at kende. Det gør de måske nok i større omfang end de andre hørte myndigheder. I den forbindelse vil man ofte se problemstillinger, som andre ikke ser, måske andre problemstillinger end politiet, der foretager den umiddelbare anholdelse, den hurtige – hvis man er heldig – opklaring, og så færdig. Politiet har i højere grad forbindelse med offeret, afhører offeret osv. og ser det umiddelbare resultat af den kriminelle handling. Det er naturligt, at man fra den gruppe af de hørte myndigheder lægger mere vægt på den side af sagen. Jeg tror, der er en naturlig og fornuftig forklaring på den forskelligartethed, der er i svarene.

Man kunne spørge, om det så ikke er dommerforeningen og domstolene, som har den bedste mulighed for – i kraft af deres arbejde – at vurdere begge sider. Det er muligt. Det er i hvert fald noget, som bør med, når man skal vurdere høringssvarene.

Hr. Lawaetz gav udtryk for støtte til forøgelse af bevillingerne til det kriminalpræventive arbejde, og det er jeg naturligvis glad for. Jeg er mindre glad for, at hr. Lawaetz taler om ferieophold og luksusophold osv. Jeg ved ikke, om hr. Lawaetz har været med på retsudvalgets rejser til forskellige fængsler, ellers vil jeg indstændigt anmode om, at hr. Lawaetz tager med næste gang. Det er meget svært at karakterisere noget fængselsophold som en luksusoplevelse.

Hr. Lawaetz rejste spørgsmålet om at stramme vilkårene for udståelsen. Ja men så